

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

409. An Coadiutor possit facere alienationes bonorum ecclesiasticorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

tempore duo Canonici ejusdem Canoniciatûs. Nam si inconueniens multoq; minus irrationabile non sit, & ex eo non inferatur aut censetur duos Canonicos esse ejusdem Canoniciatûs, quod Coadjutor & Coadjutor simul in habitu canonicali intersint processionibus & Missarum solenniis, conueniens quoque non erit ad iudicandum, duos esse ejusdem Canoniciatûs Canonicos, adeo que irrationabile, dum simul comparent in habitu canonicali in diuersis ecclesiis & functionibus, Videtur proinde sustinenda potius talis consuetudo, ubi de cetero præscripta legitime, ut Coadjutor Canonici in aliena ecclesia invitatus compareat, & functiones quasdam exerceat.

Quaestio 409. An Coadjutor possit facere alienationes bonorum ecclesiasticorum?

Respond. Coadjutorem prorsus abstinere debere ab omni alienatione bonorum, siue ad principalem ipsum, siue ad ecclesiam spectantium. Engels ad tit. de Cler. egrot. Laym. ad c. unic. h. e. in f. juxta expressum cit. cap. textum. Excipiuntur tamen ea bona mobilia, quæ seruando seruari non possunt. Laym. loc. cit. n. 1. juxta gl. hic. v. abstinentes, & argumento l. lex qua, cod. de administ. Tutor. ubi idem dicitur de Tutore.

Quaestio 410. Quid Coadjutor Episcopi possit in materia beneficali?

1. Respond. primò in genere: facultatem illam conferendi beneficia, recipiendi resignationes, aliâque similia agendi in materia beneficali dependere ex tenore literarum Coadjutoria, & potestate in iis specialiter Coadjutori concessa. Paris. de resign. l. 7. q. 20. n. 19. citans quamplures cum communi juxta dicta superius in genere.

2. Resp. secundò: quòd si ea potestas non exprimitur in literis, neque quicquam ei contrarium, attendenda & distinguenda sunt causæ dationis Coadjutoria, & videndum ad quid datus Coadjutor. Paris. loc. cit. n. 20. & ex eo Remouch. c. 15. n. 9. Fagn. in c. ex parte. de Cler. egrot. n. 24. ex Jo. And. Sic itaque primò, si datus Episcopo Coadjutor ob dementia, vel mentis impedimentum & debilitatem (intellige tantam, ut ipse ea præstare non possit) poterit Coadjutor conferre beneficia, resignationes recipere, permutantibus auctoritatem præstare, confirmare electos, instituere presentatos, beneficia erigere, unire, dismembrare, aliâque omnia facere in hac materia, quæ potest ipse Episcopus sanæ mentis; habet enim tunc omnimodam jurisdictionem & administrationem episcopalem Coadjutor. Paris. loc. cit. num. 25. & seq. citatis quamplurimis, Remouch. loc. cit. Laym. in c. unic. de Cler. egrot. in 6. n. 2. Fagn. loc. cit. Garc. p. 5. c. 4. n. 270. Azor. Inst. mor. p. 2. l. 6. c. 25. q. 15. Qui AA. etsi loquantur in specie de resignatione beneficiorum, vel de collatione, par tamen in omnibus aliis est ratio. Nec obstat, quòd etiam in dicto casu dementia Episcopi prohibeatur Coadjuto alienatio; collatio autem beneficii, præsertim libera, censetur donatio aliqua. Nam alienationis nomine Administratori prohibita intelligitur alienatio voluntaria, non necessaria; Argumento l. alienatione. ff. familia hirciscunda; beneficii autem collatio est

alienatio seu donatio quædam necessaria nomine Ecclesiæ facienda. Laym. loc. cit.

2. Sic secundò: si datus Coadjutor ob temporalia, siue quia Episcopus malè administrat temporalia, sicut nihil habet tunc Coadjutor administrationis circa cetera spiritualia, ita etiam nihil in materia beneficali. Fagn. loc. cit. Paris. loc. cit. n. 21. & 22.

3. Sic tertio, si datus illi est quò ad temporalia, & spiritualia, non quidem ob malam negligentemque eorum administrationem, sed ob senium, infirmitatem, aliâque causam extrinsecam, non potest sibi jus aut facultatem collationis aliâque in materia beneficali præstandi arrogare, sed debet illam prerogativam tanquam specialiter juris auctoritate competentem & reservatam relinquere principali. Garc. loc. cit. n. 265. citans Pavin. de potest. Capitul. sed. vac. p. 2. q. 1. n. 8. Selvam p. 2. q. 4. Coraf. p. 2. c. 4. à n. 9. & c. Remouch. loc. cit. Card. de Luca de Paroch. d. 35. n. 9. ubi, quòd Coadjutor excepto casu dementia Episcopi non habet potestatem in beneficalibus. Laym. loc. cit. n. 3. contra Gonz. gl. 5. §. 9. num. 4. Campegium de Coadjutor. Episc. n. 10. Navar. conf. 3. de Cler. egrot. apud Garciam. Ab una enim parte per dationem Coadjutoris Episcopus seu principalis non amittit illam facultatem: Ab altera parte Papa dat Coadjutori solùm potestatem exercendi spiritualia & temporalia, quæ jure vel consuetudine pertinent ad Coadjutoris officium; intèr ea autem non sunt, quæ principalis Rector potest & vult agere per seipsum. Garc. loc. cit. n. 274. Sed neque in hoc casu Episcopus tenetur beneficia cum consilio aut auxilio Coadjutoris conferre; quia nec ad hoc datur Episcopo Coadjutor. Garc. loc. cit. Laym. loc. cit. n. 3. ubi: quòd quamvis quæ agenda sunt ab Episcopo Coadjuto, expedire eum oporteat cum consilio Coadjutoris, de substantia tamen actûs non esse arbitror, ut Coadjutor adhibeatur, nempe in consilium. Cujus tamen contrarium foret, siue Episcopus non posset conferre sine consilio & consensu Coadjutoris, si is ei datus ob dilapidationem, seu malam beneficiorum administrationem. Garc. loc. cit. n. 273. citans Oldradum in c. Venerabilis. de off. Deleg. in 6.

4. Nihilominus & in hoc casu, ubi Episcopus Coadjutor talis est, ut in beneficalibus consensus, & auctoritatem ipsemet præstare possit, Coadjutor cum consensu Episcopi conferre possit. Paris. loc. cit. n. 23. quin & subsistunt collationes ab eo factæ cum tacita Episcopi permissione; quippe qui vocatus in partem sollicitudinis, adeoque ut talis cum illa subordinatione Coadjuto associatus omnimodam administrationem, jus & jurisdictionem habens in supplementum vel negligentis, omissentis, vel permittentis Coadjuti supplendo jure providet de beneficiis, quæ aliàs non vacare interest Ecclesiæ. Remouch. loc. cit. n. 10. qui etiam n. 11. concludit, sic Coadjutorem vi potestatis suæ coadjutorialis habere facultatem, jurisdictionem seu jus conferendi beneficia & officia, saltem moraliter siue habitualiter, nempe Coadjuto permittente, aut non conferente, vel providere non valente.

* *